

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko małoletniej K. G.

reprezentowanej przez matkę M. G.

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa małoletniej K. G.

reprezentowanej przez matkę M. G.

przeciwko Z. G.

o podwyższenie alimentów

1. powództwo o obniżenie alimentów oddala,
2. powództwo o podwyższenie alimentów oddala,
3. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 stycznia 2015 r. **Z. G.** wniósł do tutejszego Sądu pozew o obniżenie alimentów przeciwko córce K. G. reprezentowanej przez matkę M. G. z kwoty po 1200 zł do kwoty po 750 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w czasie przed wydaniem orzeczenia zasądzającego alimenty potrzeby małoletniej K. G. były większe z uwagi na wysokie koszty prywatnego przedszkola do którego wtedy uczęszczała. Obecnie K. jest już w szkole państwowej, obniżyły się więc koszty opieki nad nią i koszty edukacji. Z. G. podniósł, że obecnie jego możliwości nie pozwalają na płacenie alimentów w dotychczas zasądzonej wysokości, bowiem uzyskuje dochód 3550 zł netto, miesięcznie z czego pokrywa zobowiązanie kredytowe w wysokości 1150 złotych miesięcznie, ponosi opłaty czynszowe 600 zł, płaci za media 100 złotych. Powód twierdzi, że kwota która pozostaje mu po opłaceniu alimentów, kredytu i innych zobowiązań w wysokości 475 złotych miesięcznie nie jest wystarczająca na pokrycie kosztów jego własnego utrzymania, przez co zmuszony jest do korzystania z pomocy rodziny i znajomych.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2015 r. M. G. w imieniu córki K. G. wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty 1200 zł do kwoty po 1500 zł. Miesięcznie. Koszty utrzymania córki określiła na kwotę 1910 złotych miesięcznie w tym: wyżywienie wraz ze specjalną dietą z uwagi na nietolerancję laktozy – 600 zł, opłaty za przedszkole – 200 złotych, zajęcia pozaszkolne z tańca -80 zł, witaminy lekarstwa 50 zł, kosmetyki- 30 zł, środki czystości 40 zł, opłaty za mieszkanie

wraz z mediami- 730 zł, wydatki na rozrywkę 50 zł, artykuły papiernicze- 30 zł, pomoce edukacyjne- 50 zł, zabawki- 50 złotych. Poza kosztami comiesięcznymi jednorazowo lub kilkakrotnie w ciągu roku matka małoletniej ponosi koszty zakupu odzieży, obuwia, na kwotę 3500 zł, wyprawki szkolnej- 500 zł, wyjazdów, wyjazdów organizowanych przez przedszkole oraz wyjazdy wakacyjne i zimowe w kwocie łącznej 2300 zł, artykułów sportowych -300 zł, mebli, pościeli- 400 zł, organizacji urodzin- 500 zł, co łącznie stanowi 7500 zł rocznie, w skali miesiąca stanowi zaś wydatek rzędu ok. 625 zł miesięcznie. Matka określiła zatem całkowite miesięczne koszty utrzymania małoletniej na kwotę 2535 złotych (połowa przypadająca na każdego z rodziców 1267 zł.) M. G. wskazała, iż jej były mąż mylnie podał, iż koszt związany z uczęszczaniem małoletniej do przedszkola nie uwzględnia zajęć dodatkowych, jednocześnie zwracając uwagę na fakt, iż powód wbrew ustaleniom zaakceptowanego przez rodziców K. G. planu wychowawczego, nie realizuje jego ustaleń, jego kontakty z córką mają charakter sporadyczny, w 2015 r. odbyły się zaledwie trzy wizyty, podobnie było również w 2014 r., co zdaniem przedstawicielki świadczy o bezzasadności żądania powoda.

M. G. pismem z dnia 30 listopada 2015 r. zmodyfikowała powództwo żądając zasądzenia alimentów w wysokości 2000 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 16 grudnia 2015 r. powód zmodyfikował powództwo wnosząc o obniżenie alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie, oddalenie powództwa wzajemnego oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. i Z. G. w dniu (...) r. zawarli związek małżeński, z którego pochodzi K. G. urodzona w dniu (...), która obecnie ma 6, 5 roku uczęszcza od września 2015 roku do szkoły podstawowej.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy z dnia 20 stycznia 2014 r. sygn. akt VII C 752/12 orzeczony został rozwód stron i zasądzono alimenty na rzecz małoletniej K. G. od ojca Z. G. w kwocie 1200 zł (k.9). Wówczas Z. G. był zatrudniony w Hotele (...) z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 5000 zł brutto (k. 429 akt VII C 752/12). M. G. zaś była zatrudniona jako recepcjonistka i osiągała z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 3000 zł netto miesięcznie. Ich małoletnia córka miała wtedy 4, 5 roku chodziła do prywatnego przedszkola. Od orzeczenia rozvodu minęło 2 lata.

Z. G. ma obecnie 34 lata, wykształcenie wyższe inżynierskie (elektrotechnik) studia ukończył na Politechnice (...) w 2004 r. Do 2008 r. pracował jako specjalista ds. technicznych w firmie (...) z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 3. 550 zł netto, następnie w firmie (...) jako menager z wynagrodzeniem 4000 zł netto, gdzie pracował do 2011 r., następnie do listopada 2014 r. był zatrudniony w firmie Hotele (...), jako Dyrektor ds. technicznych z wynagrodzeniem 3200 zł netto (k.105), został zwolniony z uwagi na trudną sytuację w firmie i związaną z tym redukcję etatów. Obecnie zamieszkuje i pracuje na gospodarstwie rolnym rodziców położonym w miejscowości K. o powierzchni 16 ha, które zamierza przejąć. Posiada uprawnienia do prowadzenia szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

M. G. ma 35 lat wykształcenie wyższe na kierunku nauki polityczne, rozwiedziona, pozostaje w związku partnerskim, posiada dwoje dzieci- K. G. i A. K., którą wychowuje wraz z partnerem. Obecnie jest zatrudniona w D. E. na stanowisku asystenta ds. marketingu z wynagrodzeniem 3000 zł netto (k.44), przebywa na urlopie macierzyńskim, który kończy się we wrześniu 2016 r. Z tego tytułu otrzymuje świadczenie w wysokości 2300 zł miesięcznie. Wynajmuje wraz z partnerem mieszkanie za 2800 zł miesięcznie, tym kosztem dzielą się po połowie.

M. G. i Z. G. posiadają we współwłasności mieszkanie w W. przy ul. (...), obciążone kredytem hipotecznym, którego miesięczna rata wynosi 1150 zł, opłacana w latach 2014-2015 przez powoda. W dniu 22 lutego 2016 r. strony podpisały przedwstępną umowę sprzedaży tego mieszkania za kwotę 305 000 zł (k. 240).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego oraz na podstawie akt Sądu Okręgowego w Warszawie VII C 752/12.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zarówno powództwo o obniżenie alimentów jak i powództwo o ich podwyższenie należało oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

W niniejszej sprawie strony nie wykazały aby nastąpiły takie istotne zmiany stosunków, które uzasadniałyby obniżenie lub podwyższenie alimentów. Zarówno Z. G. który wskazywał, że jego możliwości zarobkowe zmniejszyły się w tak znacznym stopniu, że uniemożliwiają partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniej córki na dotychczasowym poziomie, jak i M. G. wskazująca, że znacznie wzrosły koszty utrzymania dziecka.

Z. G. dążył do udowodnienia, że zmniejszyły się jego możliwości zarobkowe, jednak nie był w stanie poprzeć tego żadnymi dowodami. Należy bowiem przede wszystkim mieć na uwadze, że wskazane w art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego „możliwości zarobkowe”, nie są tożsame z osiąganymi dochodami lub ich brakiem.

W ocenie Sądu zasadne i zgodne z treścią art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego - jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takim wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r. 3 CR 212/59, OSPiKA 1960, poz. 41)” Legalis 18769.

Natomiast sytuacja powoda nie pogorszyła się na tyle, aby nie był on w stanie wykonywać pracy zarobkowej i osiągać dochodu umożliwiającego mu zapewnianie sobie niezbędnych potrzeb życiowych i wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Z. G. posiada wyższe wykształcenie, doświadczenie zawodowe i kwalifikacje, też z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, które z pewnością są wystarczające do podjęcia pracy zarobkowej, która zapewniłaby utrzymanie jemu i małoletniej córce.

Podnieść należy, iż Z. G. powołując się na konieczność spłaty kredytu jednocześnie nie wynajmował wspólnego lokalu stron którym dysponował, nie pozwalał byłej żonie na korzystanie z niego i nie zgadzał się na jego sprzedaż. Powód doprowadził swoim zachowaniem do tego, że matka wraz z córką musiała wynajmować mieszkania i ponosić koszty wynajmu. Sytuacja ta zmieniła się po zawarciu umowy przedwstępnej sprzedaży tego lokalu, w wyniku której strony zyskują dodatkowe środki i spłacą zaciągnięty kredyt.

Sąd wziął również pod uwagę to, że M. G. urodziła drugie dziecko, co ma wpływ na możliwości zaspokajania przez matkę potrzeb starszej córki, ponieważ obniża jej możliwości zarobkowe.

Ponadto, ojciec nie sprawuje nad małoletnią K. osobistej opieki, bowiem rzadko się nią kontaktuje, tak więc matka realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania i opiekę nad dzieckiem. W związku z powyższym w ocenie Sądu zasadnym jest pozostawienie zasądzonej kwoty 1200 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniej K., z uwagi na fakt, iż dziecko w wieku szkolnym ma duże potrzeby.

Sąd nie uznał za zasadne obniżenia alimentów, zgodnie z żądaniem powoda, nie podzielając podnoszonej przez niego argumentacji jakoby koszty utrzymania małoletniej K. zmniejszyły się z uwagi na zakończenie edukacji przedszkolnej i, co za tym idzie wysokimi kosztami czesnego w prywatnym przedszkolu, a koszty związane z rozpoczęciem nauki w szkole podstawowej są o wiele niższe. Odpadły wprawdzie, koszty związane z uczęszczaniem do prywatnego przedszkola, natomiast w ich miejsce pojawiły się koszty związane z rozpoczęciem nauki w szkole takie jak koszty wyżywienia w szkole, wyprawki szkolnej, odzieży, obuwia, pomocy dydaktycznych, zajęć dodatkowych. Sąd jednocześnie nie podzielił stanowiska M. G. że koszty te wzrosły w okresie dwóch lat, tak znacząco że wynoszą aż 3300 zł miesięcznie.

Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy oba powództwa oddalił pozostawiając strony przy poniesionych kosztach postępowania.